

РЕШЕНИЕ №.....

гр. София, 17.07.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 110 състав, в публично заседание на двадесет и трети април през две хиляди и петнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ТАНЯ МАРИНОВА

при участието на секретаря **Марияна Малинова** и като разгледа н.а.х.д. № 2739 по описа за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59-63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена на 29.01.2013 г. от „ТВ СЕДЕМ“ ЕАД, гр. София, представлявано от Евелина Колева, чрез пълномощника срещу наказателно постановление (НП) № РД-10-4/15.01.2013 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което на дружеството жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 15 000 (петнадесет хиляди) лева на основание чл. 126, ал. 4, вр. чл. 127, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) за нарушение на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ във вр. с т. 35 от Критериите по чл. 32, ал. 5 от ЗРТ за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата (Критериите).

В жалбата се поддържа, че НП е издадено при съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в неспазване на особената процедура за налагане на административни наказания, предвидена в ЗРТ – приемане на решение на СЕМ за преустановяване на твърдяното нарушение, издаване на разпореждане от председателя на СЕМ и налагане на санкция за неизпълнение на решението; липсва пълно фактическо описание на административното нарушение и посочване на мотиви за ангажиране на отговорността на медийни услуги, като не е посочено какво е следвало да бъде поведението на наказаното лице, което не е водило живота предаване, съответно допуснало включването и разпространението на процесното съдържание; при връчването на НП на дружеството не са предоставени доказателствата, въз основа на които е прието, че е извършено нарушение. Оспорва се авторството на деянието. Навеждат се доводи за неправилно прилагане на материалния закон с аргументи, че процесните кадри са черно-бели, не са излъчени на цял екран и са обозначени със знак, че не се препоръчват за лица под 18 години, както и че при санкционирането на дружеството не е отчетен принципът на свободно изразяване на мнение и правото на информиране на обществото. В съдебно заседание процесуалният представител на дружеството-жалбоподател – адв. поддържа жалбата и моли съда да отмени обжалваното наказателно постановление.

Въззиваемата страна – Съвет за електронни медии, чрез процесуалния си представител юрк. поддържа, че жалбата е неоснователна. Счита, че не са налице съществени процесуални нарушения, тъй като особеното производство по чл. 32, ал. 1, т. 12а от ЗРТ е неприложимо в конкретния случай.

МЧ

Твърди, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството с оглед качеството му на доставчик на медийни услуги, както и че не е налице материалноправна незаконосъобразност на обжалваното НП. Моли съда да потвърди атакувания акт като правилен и законосъобразен.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните доказателства по делото, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно вътрешното си убеждение, намира за установено следното:

От фактическа страна:

На 04.11.2012 г. в КРС е постъпил сигнал, изпратен по електронна поща, от зрител _____ който съобщава за излъчени от страна на „ТВ СЕДЕМ“ ЕАД в предаването „Насреща“ кадри с неуместно съдържание и в неподходящ часови диапазон. Същият е препратен на СЕМ на 05.11.2012 г. за разглеждане и произнасяне по компетентност. По този повод свидетелката _____ заемаща длъжност „старши инспектор“, на която по същото време било възложено извършването на мониторинг на програмата на „ТВ СЕДЕМ“ ЕАД, прегледала предаването „Насреща“ с водеща Люба Кулезич, излъчено на 04.11.2012 г. от 08,85 до 11,43 часа. В хода на проверката изгледала записа, извършен на сървъра на СЕМ, от който установила, че на 04.11.2012 г. (неделен ден) по програма „TV 7“ на доставчика на линейни медийни услуги „ТВ СЕДЕМ“ ЕАД от 10.39.29 до 11.13.53 часа бил излъчен разговор на водещата Кулезич с лицето Георги Лазаров относно разследването на извършено тройно убийство, по време на който са показвани кадри със самопризнание на подсъдимия и снимки на убити хора, като е акцентирано на снимка на убито дете. Същите били черно-бели, не заемали целия екран и били обозначени чрез графична сигнализация на самата снимка – червена точка с цифра 18. Продуцент на предаването „Насреща“ бил „Дом Продакшън“ ООД, а оператор - „ТВ СЕДЕМ“ ЕАД.

При така установените факти, след като лично възприела съдържанието на предаването, св. _____ приела, че дружеството-жалбоподател в качеството си на доставчик на медийни услуги е допуснало излъчване на аудио-визуално съдържание, възпроизведено подробно в АУАН и НП, което е неблагоприятно и създава опасност от увреждане на физическото, психическо, нравствено и/или социално развитие на децата. Въз основа на тези констатации свидетелката съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 117/17.12.2012 г. за нарушение на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ, във връзка с т. 35 от Критериите за оценка на съдържанието, приети на основание чл. 32, ал. 5 от ЗРТ. Актът е редовно връчен 17.12.2012 г. на упълномощен представител на дружеството-жалбоподател – _____, видно от приложеното по делото нотариално заверено пълномощно от 17.01.2011 г. В законоустановения срок е постъпило възражение срещу него от „ТВ СЕДЕМ“ ЕАД чрез представляващата Евелина Колева, в което се навеждат доводи за необоснованост на АУАН, липса на детайлно описание на вмененото нарушение, както и несъобразяване с принципа за свобода на изразяване на мнение и правото на информиране на обществото по чувствителни за него проблеми.

На 15.01.2013 г. било проведено редовно заседание на Съвета за електронни медии, на което е взето решение с пет гласа „за“ въз основа на

АУАН № 117/17.12.2012 г. да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството-жалбоподател.

При идентично описание на нарушението и фактическата обстановка, при която е извършено, и посочване на правната му квалификация, на 15.01.2013 г. е издадено обжалваното НП № РД-10-4 от председателя на СЕМ, с което на дружеството-жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лв., на основание чл. 126, ал.4, вр. чл. 127, ал. 2 от ЗРТ за нарушение на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ, вр. т. 35 от Критериите за оценка на съдържанието по чл. 32, ал. 5 от ЗРТ. Обжалваното НП е редовно връчено на представител на „ТВ СЕДЕМ“ ЕАД на 23.01.2013 г., видно от приетата обратна разписка.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателствени средства: гласни – показанията на свидетелите [] и Люба Кулезич, писмени – решение № 234/25.10.2011 г. на СЕМ и приетите с него Критерии за оценка на съдържанието, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, решение № 90/03.04.2012 г. на СЕМ, заповед № 89/11.07.2012 г. на председателя на СЕМ, писмо от 12.11.2012 г. от КРС до СЕМ относно постъпило оплакване от зрител, писмата с обратни разписки за връчване на покана за съставяне на АУАН, за връчване на акта и НП, пълномощно, извлечение от протокол № 02 от редовно заседание на СЕМ, състояло се на 15.01.2013 г., веществено доказателство - 1 бр. компактдиск, и способи – комплексна естетично-психологическа експертиза, фоноскопска експертиза и оглед на видеозапис.

Съдът кредитира изцяло показанията на свидетелката [] като логични и последователни. Същата обективно възпроизвежда обстоятелствата относно повода, времето, мястото и хода на проверката, както и доказателствата, върху които е изградила фактическите си изводи – запис на процесното аудио-визуално съдържание, извършен на сървър на СЕМ. Поводът за извършване на проверката се потвърждава от приетото като писмено доказателство писмо от КРС, съдържащо зрителски сигнал за излъчено неуместно съдържание. Свидетелката лично е установила точното време, в което е излъчена процесната част от предаването, посредством вписания в записа тайм код, както и наличието на смущаващи кадри и диалог в него.

Въз основа на показанията на св. Кулезич се установи, че процесното предаване е било излъчено по програма на „TV 7“, като същото е копродукция между „Дом Продакшънс“ ООД и „ТВ СЕДЕМ“ ЕАД. Показанията й кореспондират с констатациите при извършения от съда оглед на видеозаписа, при който се установи въз основа на заключителните надписи на предаването, че продуцент е посочено „Дом Продакшънс“ ООД, а като оператори са посочени екип на „ТВ СЕДЕМ“ ЕАД.

Относно конкретното визуално съдържание на предаването настоящият състав го приема за безспорно установено чрез вещественото доказателство компактдиск със запис на същото, извършен от системата на СЕМ. Чрез извършения оглед на видеозапис в съдебно заседание се установява, че по време на предаването са излъчени неколккратно следните кадри: снимка на пистолет, снимка на труп на мъж и труп на жена върху него, снимка на труп на дете върху диван, семейни фотографии на убитото семейство и на гробовете. Кадрите не

заемат целия екран, черно-бели са и са обозначени с червена точка с цифра 18 в долния десен ъгъл.

Оснoсно аудио съдържанието на предаването съдът кредитира изцяло приетата фоноскопска експертиза, която възпроизвежда точно проведения в предаването „Насреща“ с водеща Люба Кулезич диалог за времето от 10.39 до 11.13 часа на 04.11.2012 г., неделя. Видно от протокола за извършената експертиза, в предаването е бил излъчен аудио материал, съдържащ самопризнание за извършено тройно убийство, както и разговор на водещата с брата на една от жертвите, в който се разисква хода на процеса и детайли от самото убийство.

Настоящият състав напълно кредитира приетата комплексна естетично-психологическа експертиза, изготвена от вещите лица _____ и _____ която компетентно и обосновано отговаря на поставените ѝ задачи. Въз основа на нея прие за установено, че съдържащият се в предаването аудио-визуален материал не е подходящ за възприемане от малолетни и непълнолетни, тъй като предполага възможно възникване на опасни последици, изразяващи се в смущения и/или увреждания по отношение на оптималното психологическо, нравствено и социално развитие на детската личност. Изводите са напълно обосновани, направени след запознаване на вещите лица със записа на предаването, поради което съдът прие, че конкретното аудио-визуално съдържание може да причини на подрастващите нежелателно въздействие върху техните преживявания и представляват риск за емоционалното им благополучие и формирането им като личности с правилен светоглед, адекватна ценностна ориентация и позитивна нагласа за социално поведение.

Съдът взе предвид решение № 90/03.04.2012 г. на СЕМ и заповед № 89/11.07.2012 г. на председателя на СЕМ като доказателства за компетентността на актосъставителя и административнонаказващия орган.

От правна страна:

Атакуваното наказателно постановление е от категорията на обжалваемите. Жалба е депозирана в преклузивния процесуален срок и изхожда от легитимирана страна в процеса, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна, като съображенията на съда в тази насока са следните:

Както АУАН, така и атакуваното НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 127, ал. 1 и 2 от ЗРТ, във връзка с решение № 90/03.04.2012 г. за избор на председател на СЕМ и заповед № 89/11.07.2012 г. на председателя на СЕМ. Същите са постановени в рамките на законоустановените давностни срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, при спазване на процесуалния закон. Съгласно разпоредбата на чл. 33, т. 2 от ЗРТ в правомощията на СЕМ се включва надзор върху дейността на доставчиците на медийни услуги относно спазването на изискванията на чл. 17, ал. 2 ЗРТ и критериите по чл. 32, ал. 5 от ЗРТ. Неоснователно е възражението, че е налице съществено процесуално нарушение поради неспазване на особената процедура по чл. 32, ал. 1, т. 12а от ЗРТ. Същата не намира приложение в конкретния случай, защото касае налагането на принудителна административна мярка с решението на СЕМ, която е насочена към отстраняване на допуснатото нарушение. Процесното предаване е излъчвано на живо, затова представлява еднократно нарушение, което е довършено веднага

с излъчването му. Това обстоятелство от своя страна води до извода, че прилагането на особената процедура с даване срок за отстраняване на нарушението би било безпредметно. Още повече, ЗРТ предвижда две отделни санкционни разпоредби за двата вида нарушения – чл. 126, ал. 4 и ал. 5, съответно за нарушение на разпоредбата на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ и при неизпълнение на решение по чл. 32, ал. 1, т. 12а ЗРТ, което само по себе си показва, че особената процедурата не се явява задължителна процесуална предпоставка при санкционирането на доставчик на медийни услуги за нарушение на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ.

Настоящият състав прие, че в АУАН и НП е описано подоробно и точно съдържанието на предаването, което, видно от приетата комплексна естетично-психологическа експертиза, създава опасност за нормалното развитие на децата. Посочени са изрично както критериите за съдържанието на програмата, които не са спазени – чл. 32, ал. 5 от Критериите, така и законовите разпоредби, които са нарушени от дружеството-жалбоподател - чл. 17, ал. 2 от ЗРТ. Неизпълнението на задължението е описано достатъчно ясно и конкретно, така че да не възниква съмнение относно неговото съдържание. Всички елементи от състава му са изброени във фактическото описание, като коректно е посочена и формата на изпълнителното деяние – допускане на разпространение на опасно предаване. По този начин са изпълнени изискванията на императивните разпоредби на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Обстоятелството, че при връчване на АУАН и НП на дружеството-жалбоподател не е предоставено вещественото доказателство – компактдиск с процесното предаване, не опорочава процедурата, тъй като ЗАНН не създава такова задължение нито за актосъставителя, нито за административнонаказващия орган. По отношение на АУАН, съгласно чл. 42, т. 10 ЗАНН е необходимо единствено да се съдържа опис на материалните, а по отношение на НП - да се посочат доказателствата за извършеното нарушение. По изложените съображения съдът приема направените възражения за допуснати съществени процесуални нарушения за неоснователни.

Издаденото НП е законосъобразно от материалноправна гледна точка. Дружеството жалбоподател има качеството на доставчик на линейна медийна услуга – телевизионна програма „TV 7“, по която е излъчено предаването „Насреща“. Като такъв носи редакционна отговорност за избора на съдържанието на медийната услуга и определя начина, по който тя е организирана съгласно чл. 4, ал. 1 ЗРТ, т.е. отговаря за упражняването на ефективен контрол както върху избора на предавания и върху тяхната организация в хронологичен ред. Конкретното предаване е аудио-визуално предаване по смисъла на чл. 2, ал. 3 ЗРТ, което е част от програмната схема на доставчика на медийна услуга. Предвид легалната дефиниция на „програмна схема“, въведена в § 1, т. 31 ДР на ЗРТ, че представлява съвкупността от всички предвидени за разпространение или разпространени предавания от програмата на дадена електронна медия, подредена в графичен вид по дни и часове за определен период от време, задължение на доставчика е да ги разположи хронологично според конкретното им съдържание.

Разпоредбата на чл. 17, ал. 2 ЗРТ предвижда отговорност за допустителство от страна на оператора на определена телевизионна програма за създаването или предоставянето за разпространение на предавания, насочени към увреждане на физическото, умственото и моралното развитие на

малолетните и непълнолетните. По делото безспорно се установи, че дружеството-жалбоподател не е създадо процесното предаване, тъй като негов продуцент е „Дом Продакшънс“ ООД, поради което то не е осъществило първата от законоустановените форми на изпълнително деяние. То обаче е разпространило по смисъла на § 1, т. 1 ДР на ЗРТ процесното предаване, като го е излъчило по оперираната от него програма, с което е извършило втората от алтернативно предвидените форми на изпълнително деяние.

Неоснователно е възражението на дружеството-жалбоподател за допуснатото ограничение на свободата на изразяване, която е прогласена в Конституцията на Република България и Хартата на основните права на ЕС. В случая не следва да се приема, че има ограничение на тази свобода, тъй като предаването е свободно за излъчване в неговата цялост, без да се цензурира съдържанието му. Законът поставя изискване единствено в кое време този материал следва да бъде допуснат до излъчване с цел недопускане на свободен достъп на детската аудитория, която не е и целеният зрител. Видно от пристата комплексна естетично-психологическа експертиза, излъченото предаване може да доведе до увреждане на физическото, психическото, умственото и моралното развитие на малолетните и непълнолетните. Съдът намира, че задължението на операторите по чл. 17 ЗРТ да не излъчват подобни предавания е конкретен израз на общия принцип, въведен в чл. 10, ал.1, т. 6 ЗРТ, за недопускане на предавания, които противоречат на добрите нрави, както и на общото задължение на държавата по чл. 1, ал. 2 Закона за закрила на детето да „защитава и гарантира основните права на детето във всички сфери на обществения живот за всички групи деца съобразно възрастта, социалния статус, физическото, здравословно и психическо състояние“. Без да се отрича безспорната значимост на принципа на свободно изразяване на мнение и правото на информиране на обществото, не може да се пренебрегне обстоятелството, че в действителност предаването съдържа кадри и диалог, които могат да доведат до увреждане на психическото, нравствено или социално развитие на децата. В конкретния случай следва да се прецени какъв е оптималният консенсус между тези основни принципи, като съдът, отчитайки и константната практика на Европейския съд по правата на човека в Страсбург, приема, че свободата на изразяване не е абсолютна и нейното ограничаване е допустимо, ако е с цел защита на по висш обществен интерес, какъвто несъмнено е защита психическото здраве и правилното емоционално и морално развитие на подрастващите. Затова и чл. 5, ал. 4 ЗРТ допуска изключение от принципа за неограничен достъп до предаването на медийни услуги от други държави-членки на ЕС единствено за защита на висшия интерес на децата.

Особеностите на съдържанието са отчетени и от жалбоподателя, тъй като излъчването му е съпроводено с предвидения в чл. 17, ал. 3 ЗРТ визуален знак, указващ, че не е подходяща за деца, но не е изпълнено второто условие на тази изключваща отговорността разпоредба – предаването да се излъчват между 23,00 и 6,00 ч. Съгласно т. 27 от Критериите, елементи, които могат да бъдат рискови за подрастващите следва да бъдат излъчвани в програмни пояси, които не привличат детската аудитория. Процесното предаване е излъчено в сутрешните часове в неделя – почивен, неучебен ден, което предполага по-голяма детска аудитория. По аргумент от чл. 17, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 ЗРТ излъчването на така категоризираното предаване е допустимо в часовия пояс между 23:00 и 06:00

часа, като дори в този случай следва да има сигнализация преди започването на програмата и по време на излъчването ѝ, че тя е неподходяща за деца. Обстоятелството, че процесните кадри са черно-бели и не са показвани на цял екран, е правно ирелевантно и също не дерогира задължението на доставчика на медийни услуги да съобразява излъчваните материали със законодопустимия часови пояс. Без значение е и дали показаните снимки са от действително убийство или творческа фотография, съществено е единствено съдържанието им, тъй като визуализират сцени, на които децата обичайно не могат да станат свидетели и следва да бъдат предпазвани от възприемането им – мъртви тела, за които се внушава, че са жертви на насилие.

С оглед гореизложеното, настоящият състав приема, че дружеството-жалбоподател не е изпълнило публичноправното си задължение да не допуска излъчването на предавания, насочени към увреждане на умственото и моралното развитие на малолетните и непълнолетните, в часовия пояс между 6.00 и 23.00 часа, с което е нарушило разпоредбата на чл. 17, ал. 2 ЗРТ от обективна страна. Съгласно чл. 17, ал. 1 ЗРТ, операторът е задължен да следи съобразяването на излъчваните от него програми и предавания с изискванията на закона, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Тъй като нарушението е извършено от юридическо лице, въпросът за неговата субективна страна не следва да бъде обсъждан, защото в случая се касае за ангажиране на отговорност, която е обективна и безвиновна, чрез налагане на имуществена санкция по чл. 83 от ЗАНН. От това следва и изводът, че при реализирането ѝ не следва да се анализира липсата, респективно наличието на вина у представляващия дружеството или у други лица, свързани с осъществяване на дейността му, нито да се определя нейната форма

Наложената на жалбоподателя - телевизионен оператор имуществена санкция, е определена съгласно чл. 27, ал. 1 от ЗАНН в минималния предвиден от закона размер за този вид нарушения, съгласно чл. 126, ал. 4 ЗРТ.

По изложените съображения съдът приема, че атакуваното наказателно постановление е законосъобразно и следва да бъде потвърдено изцяло.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 84 ЗАНН, във вр. чл. 189, ал. 3 НПК, жалбоподателят следва да заплати направените по делото разноски за експертизи в общ размер на 683,58 лв. в полза на държавата по сметка на СРС (в този смисъл ТР № 3/85 г. на ОСНК).

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

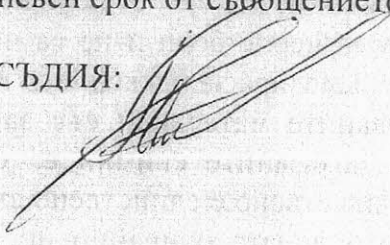
РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № РД-10-4/15.01.2013 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на „ТВ СЕДЕМ“ ЕАД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 15 000 (петнадесет хиляди) лева на основание чл. 126, ал. 4, вр. чл. 17, ал. 2 от ЗРТ, във вр. с т. 35 от Критериите по чл. 32, ал. 5 от ЗРТ.

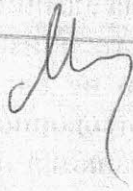
ОСЪЖДА, на основание чл. 84 ЗАНН, във вр. чл. 189, ал. 3 НПК, „ТВ СЕДЕМ“ ЕАД, гр. София, да заплати направените по делото разноски за експертизи в размер на 683,58 (шестотин осемдесет и три лева и петдесет и осем стотинки) лв. в полза на държавата по сметка на СРС.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е обявено.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

РЕШЕНИЕТО Е ВЛЯЗЛО В ЗАКОННА
СИЛА НА 14.04.2015 г.
РАЙОНЕН СЪДИЯ: M
ДЕЛОВОДИТЕЛ: M

Handwritten notes:
MMP
25.07.15

РЕШЕНИЕ

№ 2499

гр. София, г. 14.04.2016

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.03.2016 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова
ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова
Добромир Андреев

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10067** по описа за **2015** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на ТВ Седем ЕАД, чрез адвокат _____ срещу решение от 17.07.2015г., постановено по наказателно от административен характер дело № 2739/2013г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 110 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № РД-10-4/15.01.2013 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/.

С оспореното пред СРС НП, на ТВ Седем ЕАД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 15 000 лева, на основание чл. 126, ал. 4 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/, за нарушение на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ във вр. с т. 35 от критериите по чл. 32, ал. 5 от ЗРТ.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно, незаконосъобразно, поради неправилно приложение на закона - 348, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 348, ал. 2 от НПК. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218, ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидност и допустимост на обжалваното решение, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че обжалваното решение на СРС е валидно и допустимо.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът чрез адвокат _____ поддържа жалбата и изразява искане за постановяване на решение, с което да бъде отменено решението на СРС по съображенията изложени в касационната жалба, алтернативно прави искане да бъде върнато делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд поради съществени процесуални нарушения.

Ответникът по касационната жалба, чрез юрк. _____ оспорва жалбата, представя подробни писмени бележки.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, VII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал следните доказателствени средства: писмени и гласни показания на свидетелите, както и веществени доказателства. Въз основа на тях е приел следните фактическите обстоятелства, които са от значение за спора: на 04.11.2012г. в КРС е постъпил сигнал, изпратен по електронна поща, от зрител _____, който съобщава за излъчени от страна на ТВ Седем ЕАД в предаването „Насреща“ кадри с неуместно съдържание и в неподходящ часови диапазон. Същият е препратен на СЕМ на 05.11.2012г. за разглеждане и произнасяне по компетентност. По този повод свидетелката _____ заемаща длъжност „старши инспектор“, прегледала предаването „Насреща“ с водеща Люба Кулезич, излъчено на 04.11.2012г., от 08:58 до 11:43 часа. В хода на проверката, св. _____ приела, че дружеството-жалбоподател в качеството си на доставчик на медийни услуги е допуснало излъчване на аудио-визуално съдържание, възпроизведено подробно в АУАН и НП. Въз основа на тези констатации свидетелката съставила АУАН, въз основа на който е издадено и НП № РД-10-4/15.01.2013г., Тази констатация е направена от първоинстанционния съд въз основа на събраните писмени, устни и веществени доказателства и извършените естетично-психологическа експертиза и фоноскопска експертиза с оглед на видеозаписа. Визуалното съдържание на предаването е безспорно установено чрез вещественото доказателство, а показанията на св. Кулезич кореспондират изцяло с констатациите на първоинстанционния съд. Приетата комплексна естетично-психологична експертиза, изготвена от вещите лица е обоснована и отговаря на поставените ѝ задачи.

Административен съд София – град, VII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства,

приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: При извършена служебна проверка за валидност и допустимост на обжалваното решение, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че обжалваното решение на СРС е валидно и допустимо. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички относими за спора фактически обстоятелства, излагайки подробни мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Настоящият състав на касационната инстанция споделя направените от СРС изводи, поради което същите не следва да бъдат преповтаряни. За да извърши преценка, дали дадено съдържание е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, СЕМ, като независим специализиран орган, който регулира медийните услуги, следва да се ръководи от интересите на обществото. Чл. 17, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията, съдържа общата забрана за създаване и предоставяне за разпространение на предавания, чието съдържание е неблагоприятно или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, съгласно критериите по чл. 32, ал. 5.

За да осигури спазването на това изискване държавата, в разпоредбата на чл. 126, ал. 4 ЗРТ, е предоставила на регулаторния си орган правомощието да налага административни наказания за нарушение на разпоредбите, свързани с охрана на един от основните принципи при осъществяване на медийните услуги - защита на непълнолетните лица.

Съобразно цитираната нормативна уредба една от основните мерки в защита на непълнолетните лица е чрез избор на времето на предаването. В случая административната санкция е наложена заради неизпълнение на публично правното задължение да не се допуска излъчването на предавания, насочени към увреждането на умственото и моралното развитие на малолетните и непълнолетните, в часовия пояс между 06:00 и 23:00 часа. В случая доставчикът на медийни услуги е следвало да прецени, че въпросното съдържание, излъчено в предаването „Насреща“ не следва да бъде излъчено в часови пояс, който предполага широк кръг зрители, вкл. и деца. Неизпълнението на това дължимо поведение ангажира неговата административнонаказателна отговорност, съгл. чл. 17 ал. 2 от ЗРТ.

Не са налице наведените от жалбоподателят касационни основания за нарушения на материалния закон и необоснованост на решението на съда. Първоинстанционният съд правилно е квалифицирал, че е нарушен чл. 17 ал. 2 ЗРТ. Същата норма е израз на общия принцип въведен в чл. 10 ал. 1. т.6 от ЗРТ за недопускане на предавания, които противоречат на добрите нрави. Жалбоподателят необосновано смята, че първоинстанционният съд е направил неправилна материалноправна квалификация на извършеното нарушение. Необосновани са и наведените от жалбоподателя основания за нарушаване на процесуалния закон.

Във връзка с така описаните мотиви съдът намира, че оспореното решение на СРС е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде

оставено в сила.

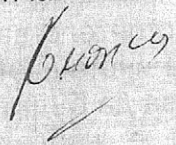
Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК,
Административен съд София – град, VII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 17.07.2015г., постановено по наказателно от
административен характер дело № 2739/2013г. на Софийски районен съд –
Наказателно отделение, 110 състав.

Решението е окончателно.

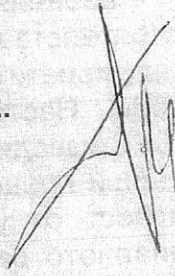
ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

ВАРНО С ОРИГИНАЛА
ДЕЛОВОДИТЕЛ

